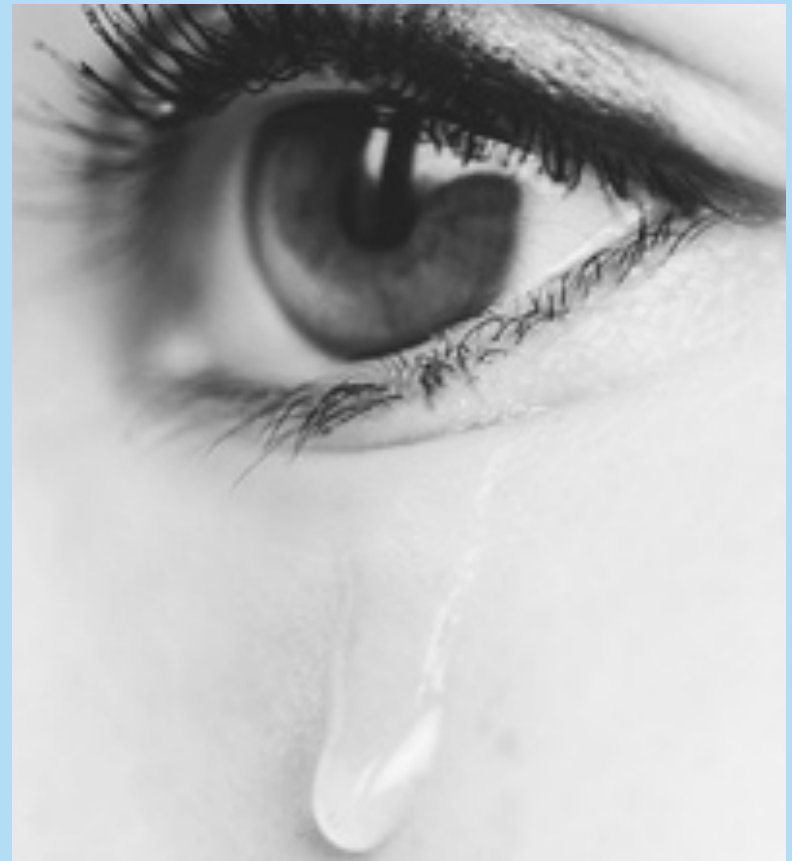

*Livet utan dig är
inget liv*

*Livet utan dig är
inget liv*

Amelia Backlund

Adelinas
dagbok 1934 20 mars

Idag där jag jobbar
var chefen helt
galen. Han blev sur
på oss och sänt. Här
på daghemmet för
flickor är det inte
heller bra. Vi jobbar
för lite så vi får
inte någon mat. Jag
har två bröder en
storebror och en
lillebror. Och en
bästa vän, hon heter
Adel hon bor hos
någon. Men hon
kommer tillbaka
idag.

Adels
dagbok 1934 1 april

Kära dagbok, jag är
med mina
styvföräldrar i ett
fängelse. Draken tog
oss (en hemsk person).
När jag hade det som
svårast så gav en vakt
mig lite mat. Jag sa
att jag skrev en
dagbok om det här.
Och sade var jag hade
gömt den.

Adeinas
dagbok 1934 2 april

Adel kommer inte. Jag fick veta att hon hade flyttat till Tyskland och blev tagen av Draken. Jag bestämde mig för att rymma och leta vidare. Jag frågade av chefen om han kunde ge mig lite tyska pengar. Han kunde det. Han hade bott i Tyskland i 10 år. Han var miljonär där.

Adels
dagbok 1934 5 april

Den där fina människan var så snäll. Vi skulle dö idag. Och jag glömde min dagbok där i fängelset. Men han hade tagit med den? Sen så när jag skrev färdigt den hör texten så sa: "-Jag kan ta den här om jag dör. Men om inte kan spåra upp mig"

Adelinas
dagbok 9 april
1934

Jag hittade henne.
Men hon var
hungrig och smal.
Som tur hade jag
tyska pengar. Vi
gick runt ett tag.
Men sen så ramlade
hon i hop. Och sa
orkar inte... är för
hungrig. Jag behöver
mat. Men jag får
iallafall vara med
mina styvföräldrar.

Adelinas
dagbok 10 april
1934

Min mamma hittade oss.
Nu var det över sa hon.
Vi gick in i huset. Där
var mina bröder Axel
och William. Där var
dom smutsiga och
blodiga. Var är pappa!?.
Mamma och bröderna
kollade på varandra,
sedan jag. Han är död
Adelina. Vi grät alla.
Men Adel var för svag
för det. Mamma tog
hand om henne.

Adelinas dagbok

10 maj
1937

Det är ännu döda människor
kroppar överallt. Och
smutsigt överallt. En gammal
person kom och sa -"Är det
du som Adel" -det var det.
Han sa "-Jag har din gamla
dagbok" Adel var
överlycklig. Nu var det sant,
över. Han som var snäll var
David Backstrand. David sa
att nu är det över. Jag har
sökt i två år. -"Nu kan jag
dö i frid". Adel sa -"Nej
David snälla", men det var
försent. Vi hade en dyr
begravning. Det var många
han hade räddat. Så halva
kyrkan var full.

Adels dagbok

13 maj
1937

Tänk att växa upp sådär
med Draken och allt. Ni
ska vara glada vad ni
har nu.

SINUT!